

Γιορτάζοντας έναν Φιλόσοφο

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)

Σε μια εποχή στην οποία αυτός που θεωρεί τον εαυτό του αυθεντικό χριστιανό απορρίπτει κάθε διάλογο με τον κόσμο, μη τυχόν και θεωρηθεί εκκοσμικευμένος, η Εκκλησία επιμένει να μας προβάλλει παραδείγματα αγίων που όχι μόνο δεν φοβήθηκαν να διαλεχθούν με τα κοσμικά ρεύματα της δικής τους εποχής, αλλά τόλμησαν να συσσωματώσουν στην χριστιανική διδασκαλία θέσεις και ιδέες οι οποίες ουδόλως αντέκειντο στην πίστη. Είναι χαρακτηριστικό του παράδειγμα του φιλοσόφου και μάρτυρος Ιουστίνου, με τον οποίο ξεκινά το θέρος (1η Ιουνίου). Αρχικά ειδωλολάτρης, θα ασπαστεί την χριστιανική πίστη, θα ιδρύσει δική του φιλοσοφική σχολή στην Ρώμη, θα δώσει απολογία στους αυτοκράτορες Αντωνίνο και Μάρκο Αυρήλιο, ο οποίος θα τον καταδικάσει σε μαρτυρικό θάνατο το 165 μ. Χ. Ο άγιος Ιουστίνος είναι ο εισηγητής της φιλοσοφίας του σπερματικού λόγου. Όσες ιδέες και αναζητήσεις των αρχαίων φιλοσόφων λειτουργούν ως προετοιμασία για την χριστιανική πίστη, είναι φωτισμός του Αγίου Πνεύματος, κι ας μην είχε έρθει ο Χριστός στον

κόσμο.

Κι αν για τους ειδωλολάτρες και τους εκκοσμικευμένους μια τέτοια θεώρηση παρουσιάζει ενδιαφέρον, διότι δείχνει αυθεντική αγάπη και διάθεση αποδοχής της υγιαινούσης διδασκαλίας, για τους χριστιανούς είναι μία κίνηση πολύ τολμηρή. Σε περιβάλλοντα διωγμών και απόρριψης, επειδή οι χριστιανοί δεν έμεναν στο

«μεγαλείο» των αρχαίων και στην αυτάρκειά τους, ένας χριστιανός φιλόσοφος και απολογητής δέχεται και αποδέχεται ιδέες εκείνων που σκοτώνουν τους χριστιανούς. Σήμερα μια τέτοια κίνηση θα ήταν πολύ μοναχική. Οι φανατικοί και υπερβέβαιοι για την αυτάρκειά τους θα τον χαρακτήριζαν εύκολα «αιρετικό» ή «συμβιβασμένο». Κι αυτό σε μία πραγματικότητα στην οποία αισθανόμαστε και είμαστε ελεύθεροι να πιστέψουμε στον Χριστό, να ακολουθήσουμε τις παραδόσεις μας, να μετέχουμε στην λατρεία της Εκκλησίας, να μιλήσουμε για την πίστη ως ζωή.

Γιορτάζοντας έναν φιλόσοφο, η Εκκλησία μάς υποδεικνύει ότι η αλήθεια δεν έχει να φοβηθεί την διαφορετικότητα ούτε ως αντίληψη ούτε ως εμπειρία. Με έναν γοητευτικό εκλεκτικισμό η χριστιανική πίστη επισημαίνει πού ή συμφωνία και πού η διαφωνία με τον κόσμο, προσεύχεται για την μετάνοια των πάντων, δεν κατακρίνει και δεν διαγράφει όποιον δεν συμφωνεί, αλλά με γενναιότητα αγκαλιάζει, είτε με τον λόγο είτε με την διακριτική σιωπή, δείχνοντας ότι η πίστη είναι συνύπαρξη και όχι πόλεμος.

Γιορτάζοντας έναν φιλόσοφο η Εκκλησία μάς υποδεικνύει ότι ο χριστιανός δεν κλήθηκε να αρνηθεί τον κόσμο, αλλά να τον μεταμορφώσει εν Χριστώ. Ότι ο σπερματικός λόγος μπορεί να φαίνεται σήμερα αχρείαστος, όμως δείχνει ότι κάθε άνθρωπος, όπως κι αν σκέπτεται, είναι εικόνα Θεού. Ότι χρέος των πιστών είναι να τον συναντήσουν σε αυτή την προοπτική. Να του απλώσουν το χέρι. Να του δείξουν την συμφωνία και την διαφωνία. Κυρίως όμως, την αγάπη που πηγάζει από την αλήθεια της σχέσης με τον Χριστό.

Τι μας λείπει από τον τρόπο του αγίου φιλοσόφου; Η αυθεντική παιδεία. Η επίγνωση τόσο της αλήθειας της πίστης όσο και των ιδεών και αντιλήψεων του κόσμου. Θριαμβεύει η επιδερμική θεώρηση. Όσο λιγότερο καλλιεργημένοι είμαστε, τόσο περισσότερο φωνασκούμε. Ο σπουδαίος άγιος Πορφύριος παρακολουθούσε τις παραδόσεις των θετικών επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας για να μάθει. Ο ασκητής, ο άνθρωπος της αγάπης, ήθελε να ακούει τον κόσμο και να μοιραστεί την γνώση, όχι για να πάψει να είναι χριστιανός, αλλά για να ανοίξει την αγκαλιά τού Χριστού και στα παιδιά που ξεκινούσαν από αλλού. Ας ακολουθήσουμε τα παραδείγματα.

themistoklismourtzanos.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED